

Mathias Hansen Engehagen

Nedskriverens navn Johan Kankrud (nedskrevet 1957)

Adresse

Fødselsår

Fødested

Er det egne opplevelser som skildres? Nei

Fortellerens navn Mathias Hansen Engehagen

Adresse Østre Gausdal

Fødselsår 1871

Fødested Gausdal

Mathias Hansen Engehagen, Østre Gausdal, var 85 år høsten 1956. Han var født i Ringen, nu nedlagt under Lie.

Foreldrene flyttet til Berget, også plass under Lie. Det var 6 søsken, 4 karer og 2 jenter. Faren hadde arbeidsplikt på Lie.

Mathias giftet seg i 1897 med Ingeborg Grythe. De hadde 12 barn, 2 døde tidlig, 10 lever (1957), 1 er i Oslo, 1 på Tretten, og de andre 8 bor i Østre Gausdal. Mathias var en tid i Brathovde etter han ble gift. Der var det 3 familjer i 4 rumm men han flyttet snart til Solbakken, plass under Hovde, og var der i 9 år. Solbakken var et ”sveltihjelbruk”, mål 1 mål dyrka jord, men det var da noe udyrka, der en kunde slaa litt for. Mathias var en hendt kar, og dreiv noe med snekkerarbeid og med reparasjonsarbeid av alle slag, hus og redskap. Etter de 9 åra på Solbakken flyttet han til Engehagen, plass under Lie. Her har han bodd heile tida, her vaks barna opp. Han hadde ingen kontrakt med Lie, men avgifta var 48 kr aaret, og det var arbeidspunkt, 4 dage i uken og betalinga var 1,25 kr dagen pluss kosten naturligvis.

Stua i Engehagen var 5x5 m, delt i 2 rum, det minste kamerset, var så smalt at det snaut nokk kunde ståa en seng tversovr i enden. Oppastugua var ikke såa det var noe å skryte av, men en kunde da ståa rak under mønaasen. Mathias sier: ”Det var naa rart ein inte svalt ihel i den tida. Men vi som folk flest i den tida hadde ikke såa store fordringer, da”. Det var sikkert mjølka som var reddinga. Naar en hadde ei ku el`to, litt poteter og kanskje lite mjøl eingong iblant, da var en velstilla. I Engehagen var det mål dyrka og noe villmark, og såa var det lettint med krøtra, det var ikke langt til havna på kjølen. Mathias arbeidet mye på Lie også etter at plassleiga var opparbeidet. Han holt redskapen istann, og vølte på hus. Elles var han mye i arbeid på andre garder også. Det var mye arbeidsfolk på Lie nen tid da Mathias dreiv der, husmenn og tenestkarer, 15 – 20 arbeidskarr var nokk almindelig til bords, og såa noen tenestjenter, da. Mathias gikk i skula hos Chr.Bøhmer, og konfirmert av Konow. Det sier seg sjøl, at Mathias aldri har vært arbeidsledig. Det maaatte arbeides hver dag for å skaffe mat og kleer til den store familje. Etter at han fikk kjøpt plassen ble det meir tid til å arbeide med jorden. Mye stein vart brote opp, det var forholdsvis bra lende, og plassen Engehagen vart ein gard. Etter at ein av sønnene, Kristian overtok garden var Mathias ”sveiser” i mange år. Ingeborg døde før mange år siden 59 år gammel. Det kan nevnes i denne forbindelse, at en annen av Mathias sønner, Halvard har bureisingsbruk inntill Engehagen. Baade i Engehagen og bureisingsbruket er det ikke nye tidsmessige hus.

Jeg kan kanskje her faa lov å nevne den store utvikling og framgang som har foregått i Bygda dei siste 50 år, både hva husmannsbrukerne og jordbruksbruket det hele tatt angår. I lieshøgda der det før var halvraatne falleferdige hus, er det ikke bra bebyggelse overalt. Og

inte berre i Lieshøgda, men i Øverbygda og Baklia er det ogsaa nye garder og nye hus. Ein amerikaner, opprindelig husmannsgut her fra bygda, sa at han kunde inte kjenne seg at, saa bra hus det var blitt allested. "Det er mye sverere hus her enn paa farmene i Amerika." sa han. Om ein slik uttalelse kan sies aa gjelle overalt, er vel tvilsomt, men forandringa er stor, det er sikkert. Etter som det nye kjem og det gamle blir borte forandres alt, drifta av jorda, levemaaten og husbygginga. Forandringa er vel bare bra, og alt gaar fram. –"Ja, til alt ramler", var det ein gammel husmann som sa.